JAARGANG 6 No. 5-6
JANUARI 1960

"Coolia"

CONTACTBLAD VAN DE

NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING

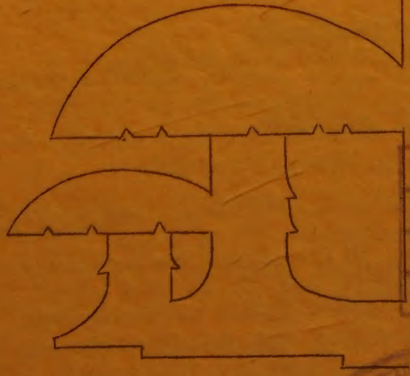

REDACTEUR C.BAS - JOHAN WAGENAARLAAN 12 - LEIDEN

NEDERLANDSE MYCOLOGISCHE VERENIGING

Bestuur

G. L. van Eyndhoven, voorz., Floraplein 9, Haarlem.
Dr. G.A. de Vries, ond.-voorz., Chopinlaan 1, Baarn.
Mej. Dr. A. Jaarsveld, secr., Hugo de Vries-laboratorium, Plantage Middenlaan 2a, Amsterdam-C.
Mej. J.P.S. Smit, penningm., Nic. Maesstraat 135, Amsterdam-Zuid, postrek. 90902, t.n.v. penningm. N.M.V.
Dr. R.A. Maas Geesteranus, bibl., Rijksherbarium, Nonnensteeg 1, Leiden.
Dr. M.A. Donk, voorz. Flora-comm., Pr. Mauritslaan 18, Den Haag.

Contributie

Deze bedraagt fl. 6.50 per jaar voor gewone leden en fl. 3.50 voor huisgenootleden en studentleden. Men wordt verzocht de contributie over 1960 voor 1 april a.s. op bovengenoemde postrekening te storten.

LEDENADMINISTRATIE

Adreswijzigingen:

C. Bas, Johan Wagenaarlaan 12, Leiden.
Dr. S. Broekhuizen, Emmapark 31, Wageningen.
J. van Brummelen, Hyacinthenlaan 25, Haarlem.

Nieuwe leden:

G.H. Boerema, Margrietlaan 52, Bennekom.
Dr. Ir. A.P. Kole, Dr. Boeslaan 5, Wageningen.
W.J. Kossen, Herengracht 231, Amsterdam.
J.C. Zadoks, Gen. Foulkesweg 63, Wageningen.

Nieuw studentlid:

Mej. M.J.A.B. Zuure, Kazernestraat 12, Amsterdam 0.

Bedankt als lid:

Mej. A.D. Lens, Utrecht.

MYCO-PHILATELIE III

Dr. Wildervanck te Groningen bericht ons, dat na Tsjechoslowakye en Roemenië ook Polen een serie postzegels met afbeeldingen van paddestoelen heeft laten verschijnen.

Het zijn driehoekige zegels met de volgende waarden en afbeeldingen: 20 gr. Amanita phalloides; 30 gr. Boletus luteus; 40 gr. Boletus edulis; 60 gr. Lactarius deliciosus; 1 zt. Cantharellus cibarius; 2.50 zt. Psalliota campestris; 3.40 zt. Amanita muscaria; 5.60 zt. Boletus scaber.

MYCOLOGEN OP HET DROGE

Het jaar 1959 laat een slechte indruk bij ons achter. Niemand kan zich een jaar herinneren dat mycologisch gezien, slechter was. Maar zelfs extreme droogte kon de paddestoelen en de mycologen niet geheel terneerslaan. Ziehier enkele indrukken van 1959:

C. Douwes, Breda:

Alles bijeen is het niet veel geweest, wat we dit jaar in de bossen rond Breda aan paddestoelen vonden. Meermalen hebben we de sloten moeten afgrazen, om nog iets van de mycoflora te zien. Toch heeft de droge zomerlucht niet helemaal de ontwikkeling van paddestoelen kunnen verhinderen en al was de kwantiteit gering, er konden gave en goed uitgegroeide exemplaren bemachtigd worden. Ook vonden we wel eens 'n soort, die we niet tevoren gezien hadden, zodat een uiteindelijk oordeel over dit afgelopen jaar niet zo ongunstig uitvalt, als was te verwachten.

Wie rond de 26e augustus eens een kijkje was gaan nemen in het Mastbos, had kans gelopen achter „De Boswachter" tussen de kurkdroge eike- en beukebladeren, de vaalbruine hoeden van Boletus (Xerocomus) pulverulentus Opat. (fig.1) aan te treffen.

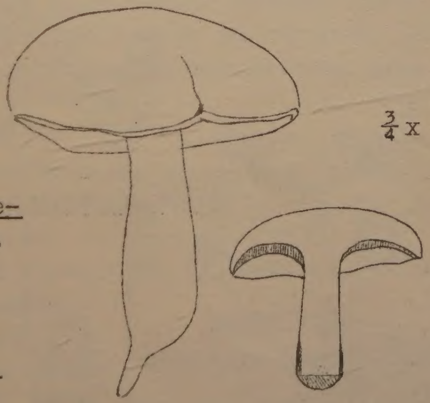

fig. 1
Boletus pulverulentus

De verkleuring bij deze soort gelijkt op die van de Indigoboleet, Boletus (Gyroporus) cyanescens. De cobaltblauwe kleur droogt echter spoedig uit tot donkergrijs. De lichtgele steel en buisjeslaag kleuren nog sneller en sterker, wat wel blijkt als een exemplaar tijdens het vervoer in de verdrukking komt. Een goed kenmerk voor deze soort lijkt mij de donkerbruine en spitsuitlopende onderzijde van de steel.

Meer spectaculair was de vondst van Boletus appendiculatus Schaeff. ex Fr. (fig. 2) in het Liesbos. Deze heeft op zijn fel chromaatgele steel een duidelijk netwerk; terwijl de poriën dezelfde intense kleur bezitten. De hoed is warm roodbruin en versierd met iets donkere ingegroeide vezeltjes. Zijn postuur stemt overeen met die van het Eekhoorntjesbrood, B. edulis Bull. ex Fr., waar hij overigens systematisch vlak bij staat. Bij aanraking kleurden de poriën en steel van

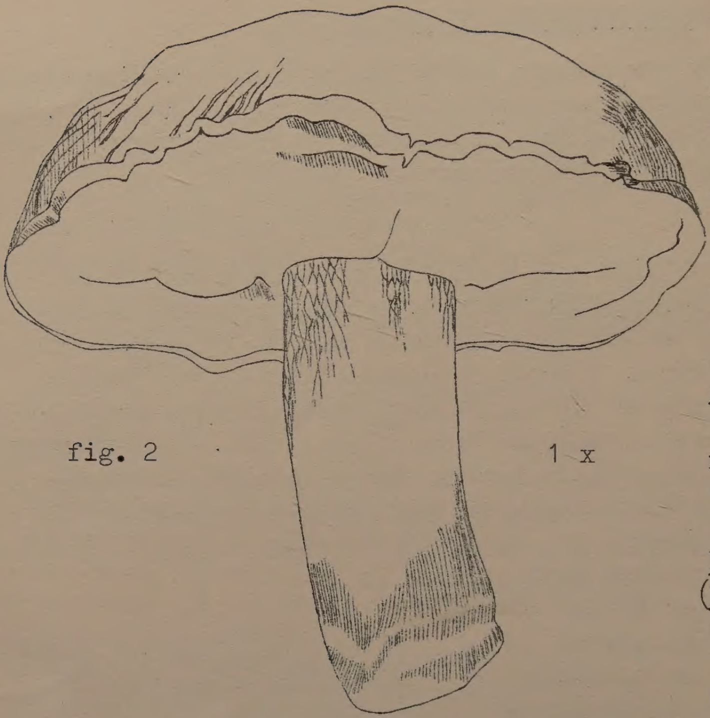

fig. 2 1 x

Boletus appendiculatus

onze boleet helder lichtblauw, wat mooi contrasteerde met de grondkleur.

Een dikke maand later konden we in een vochtig paadje langs een wei in het Mastbos twee minder algemene Vaalhoeden plukken, n.l. Hebeloma sacchariolens Quél. (Oranjebloesemzwammetje)(fig.3) met een specifiek geurtje, dat iets weg heeft van cederhout, en Hebeloma radicosum, (Bull. ex Fr.) Ricken die naar bittere amandelen ruikt, een ring heeft en heel wat forser is gebouwd dan zijn geslachtsgenoot.

Behoudens Cantharellus sinuosus Fr. en Inocybe hystrix (Fr.) Karst. (fig. 4) beiden gevonden in een nog vochtige sloot op het landgoed „De Hondsdonk", was het toen weer voor 'n tijd gedaan met de fungi.

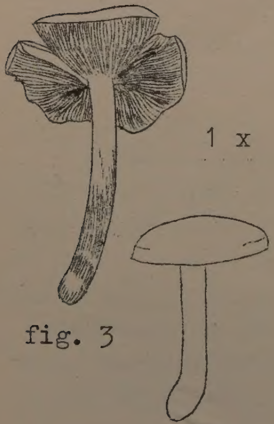

1 x

fig. 3

Hebeloma sacchariolens

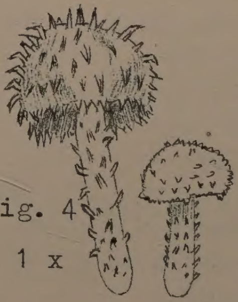

fig. 4

1 x

Inocybe hystrix

W.J. Reynders, Amsterdam:

Het jaar dat nu achter ons ligt, was in verschillende opzichten merkwaardig. Vele mycologen meenden, dat de invloed van de grote droogte rampzalig was voor de fungi. Nu was er inderdaad op het gebied van de plaatjeszwammen bijzonder weinig te vinden.

Omdat ik voor een samenvattend rapport over mycologische onderzoekingen van de Bosplaat op Terschelling, gedurende de laatste zeven jaar verricht, nog veel aanvullende gegevens nodig had, besloot ik toch na de eerste regenval in oktober de inventarisatie van de Bosplaat weer ter hand te nemen.

Al spoedig bleek dat het spaarzame voorkomen van plaatjeszwammen vergoed werd door het grote aantal kleine ascomyceten. Toen na een verblijf van 17 dagen de balans werd opgemaakt, bleek het aantal van de Bosplaat bekende kleine ascomyceten van 13 tot liefst 38 te zijn gestegen, terwijl toch in voorgaande jaren de asco's niet verwaarloosd werden. Dank zij de zeer gewaardeerde hulp van Dr. R.W.G. Dennis te Kew kan ik van de meeste soorten de naam vermelden.

De kroon spanden de geslachten Dasyscypha, Helotium en Pyrenopeziza (= Mollisia) elk met 5 nieuwe vertegenwoordigers.

Van het eerste genus, met meestal kortgesteelde harige soorten, vond ik Dasyscypha corticalis (Pers. ex Fr.) Massee éénmaal overvloedig op de basis van een dode Ratelpopulier en de eveneens bruine D. clandestina (Bull. ex Fr.) Fuckel op de basis van vrijwel elke dode Duindoorn. Licht gekleurde soorten kwamen overal op takjes en grassen voor; D. virginea (Batsch ex Fr.) Fuckel zoals steeds algemeen op takjes, maar ook op Calluna-bloeiwijzen; D. controversa (Cooke) Rehm op Riet en D. acutipila (Karst.) Sacc. en D. palearum (Desm.) Massee op grassen (fig. 5),de laatste zeer algemeen. Twee vondsten konden niet op naam gebracht worden, daar de sporen te groot bleken te zijn voor de in aanmerking komende soorten, n.l. 17 en 21 µ lang, terwijl slechts enkele soorten met sporen boven de 10 µ bekend zijn.

fig. 5 20 x

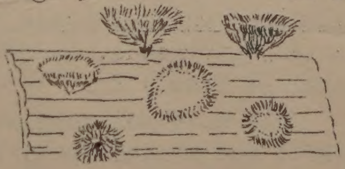

Dasyscypha spec. op grasfragment

Hetzelfde verschijnsel van te grote sporen deed zich voor bij het geslacht Helotium. De op Salix repens-twijgjes voorkomen Helotium carmichaeli (Phill.) Massee had sporen van 24-32 x 5-6.5 µ en éénmaal zelfs tot 40 x 7.5 µ. Dennis vermeldt sporen van 20-27 x 4-5 µ. Deze soort schijnt de laatste decennia niet meer gevonden te zijn. Door de bruinige kleur onderscheidt hij zich van de gele H. conscriptum (Karst.) Karst., die gelijkertijd algemeen was op Salix. Een derde soort op dat substraat, met sporen van 9-11 x 4.2-4.6 µ is misschien H. parile (Karst.) Karst óf H. trabinellum (Karst.) Karst. Op overjarige stengels van Lotus kwam een niet te determineren soort voor die op H. scutula (Pers. ex Fr.) Karst. lijkt.

Twee kleine witte soorten werden op bladeren aangetroffen, n.l. H. caudatum (Karst.) Vel. op Ratelpopulier en H. cf. albo-punctum Peck. op Salix. De laatste soort wordt zeldzaam genoemd, maar was op de Bosplaat zeer algemeen. Het is overigens niet zeker of deze soort werkelijk verschilt van H. phyllogenon Rehm en H. caudatum (Karst.) Vel.

Van het geslacht Pyrenopeziza (= Mollisia) werden minstens 6 soorten gevonden, op Calamagrostis, Calluna, Duindoorn, Riet, Kruipwilg en Ratelpopulier. De vruchtlichamen op het laatste substraat gingen vergezeld van lila knotsjes; vermoedelijk een bijbehorend conidiën stadium. Geen van de soorten werd nog gedetermineerd.

Op Duindoorn werden ook gevonden Phialea cf. subgalbula Rehm, een onvoldoende bekende soort, en (op het blad) een kleine Cyphella, een basidiomyceet dus, die echter met het blote oog vrijwel niet te onderscheiden was van een kleine witte asco.

Op mossen was Cyphella muscigenum ss. Pilat vrij algemeen, terwijl twee ondetermineerbare Cyphella-soorten gevonden werden.

Andere interessante vondsten waren Calycellina populina (Fuckel) Höhnel en een Calycellina species, op het oog niet te onderscheiden, maar met zeer verschillende sporen, samen op blad van Ratelpopulier, Belonioscypha culmicola (Desm.) Dennis met opvallend getande rand en de schijfjesvormende, lang-behaarde roze imperfect Volutella ciliata (Alb. et Schw.) Fr.

Uit deze wellicht wat dorre opsomming moge blijken dat de late herfst met kleine fungi het tekort aan plaatjeszwammen ruimschoots vergoedde.

In het Naardermeer bleek dit eveneens het geval te zijn. Op vrijwel elk substraat waren kleine asco's te vinden. Grappig was het voorkomen van de Eikeldopzwam, Helotium fructigenum (Bull. ex Fr.) Fuckel op elzenzaadjes, waardoor aan een Ciboria of Sclerotinia gedacht werd. Dr. Dennis bracht echter uitkomst.

Toch boden ook de kleine plaatjeszwammen nog iets interessants. Twee kleine Hebeloma's, twee Mycena's, twee kleine Cortinariussoorten en een Galerina-achtige Prathyrella bleken niet te determineren.

Voor hen die de fungi onder de centimeter niet verwaarlozen was 1959 dus niet ongeslaagd. Voor anderen die dit jaar vele vertrouwde verschijningen hebben moeten missen, is dit jaar wel niet geslaagd, maar toch minstens merkwaardig te noemen.

G.D. Swanenburg de Veye, Alkmaar.

Op zondag 30 augustus naar het landgoed „Elswoud" bij Overveen. Ondanks de hardnekkige droogte wil ik toch eens kijken, of er nog iets

op mycologisch gebied te vinden is, dat de moeite waard lijkt, om in kleur te worden afgebeeld. Je kunt niet weten, want ik herinner mij, dat „Elswoud" vroeger, dwz. een dikke 25 jaar geleden, in deze tijd van het jaar zelfs na een zeer droge periode altijd nog wel iets aardigs opleverde. Want verschillende gedeelten van dit landschappelijk en botanisch zeer gevarieerde, grotendeels zwaar beboste, humusrijke, oude binnenduin-landgoed liggen nog al laag en daar was het ook in droge jaren meestal nog behoorlijk vochtig. Na de excursie der N.M.V. op 9 oktober 1933 ben ik er echter niet meer geweest. Nu, na 26 jaar, blijkt het terrein vooral in de buurt van de hoofdingang niet bepaald in zijn voordeel veranderd, maar het grootste gedeelte is gelukkig nog ongeveer in dezelfde staat, zoals ik mij dat vroeger herinnerde. Maar hoe pover is de oogst aan paddestoelen dit maal: misschien alles met elkaar een tiental soorten, bijna allemaal gewone dingen in weinig, merendeels miezerige exemplaren. Ik zou hier verder zeker over gezwegen hebben, ware het niet, dat mij van dit mycologisch zo teleurstellende bezoek aan „Elswoud" op die warme en droge nazomerzondag toch nog één, voor mij althans, aardige vondst is bijgebleven.

Niet ver van de ingang herken ik een schaduwrijke boshelling met forse beuken onmiddellijk als de plaats, waar we tijdens bovengenoemde excursie in 1933 verschillende mooie exemplaren van de Satansboleet; Boletus sanatas Lenz (fig. 6) aantroffen. Ik ben er na die tijd niet alleen nooit meer geweest, maar heb deze zwam ook in de laatste 26 jaar nergens meer gezien. Zou ze er in al die tijd nog wel eens gevonden zijn? Het lijkt nauwelijks de moeite waard er nu met die enorme droogte naar te gaan zoeken, maar vooruit, toch maar even kijken. En zowaar de verrassing van de dag: op dezelfde plek op dezelfde helling onder dezelfde bomen, misschien nog uit hetzelfde mycelium van destijds, vind ik 3 verdroogde, verkleurde, nauwelijks

½ x

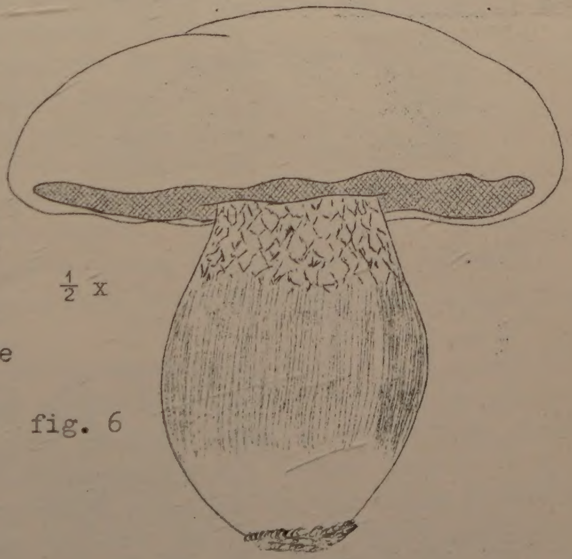

fig. 6

Boletus sanatas

meer herkenbare exemplaren van Boletus satanas! Het weerzien, zelfs in deze armetierige vorm, van een zwam, die ik in 26 jaar niet meer heb ontmoet, maakt mijn hele dag goed!

En het buitengewoon slechte paddestoelennajaar 1959 heeft er voor gezorgd dat het mijn aardigste vondst is gebleven.

Dr. G.A. de Vries, Baarn.

Ik ben ervan overtuigd, dat weinigen onder de lezeressen en lezers van Coolia zich een slechter paddestoelenseizoen kunnen herinneren dan dat van 1959. Verkeerden we aanvakelijk in de verwachting, dat het warme weer een gunstige invloed zou hebben op de ontwikkeling van warmteminnende soorten, al heel spoedig bleek, dat de droogte fataal zou worden. Een enkel plaatselijk buitje deed nog wel eens enkele exemplaren verrijzen. Zo vond ik op 1 augustus in het Groeneveld bij Baarn één enkele oude Heksenboleet, Boletus erythropus (Fr. ex Fr.) Krombh., die in de droge tijd gegroeid moet zijn, daar er slechts regen was geweest op 27 en 28 juli.

Op 2 augustus waren er echter in de Kroondomeinen bij Apeldoorn twee Russula-exemplaren en wel één Russula ochroleuca Pers. ex Fr. en één R. aeruginea Lindbl. apud Fr. (= R. graminicolor Secr.).

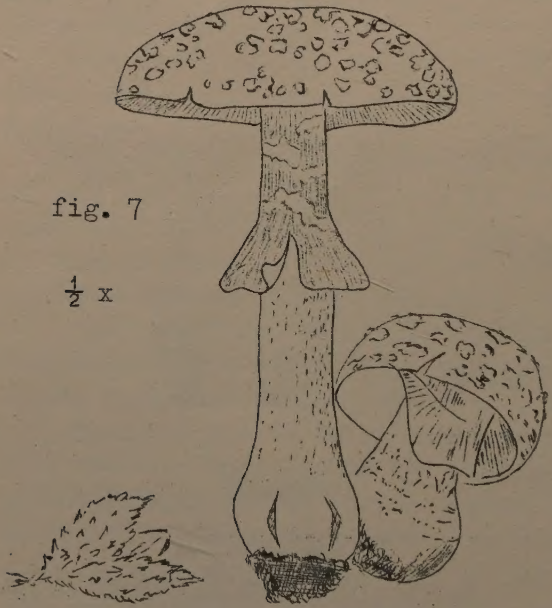

fig. 7

½ x

Amanita rubescens

Op 23 augustus waren er in de Kroondomeinen wat meer soorten. Ook het aantal was wat groter. Russula atropurpurea (Krombh.) Britz. was verschenen en van de Parelamaniet, Amanita rubescens (Pers. ex Fr.) S.F. Gray (fig. 7), kon zelfs een maal verzameld worden. In een laantje, waar beuk, den, larix en esdoorn groeiden, prijkten enige fraaie exemplaren van A. rubescens forma annulosulphurea Gill. die gekenmerkt is door een leverbruine hoed, die donkerder is dan die van de normale Parelamaniet en een slanke, rossig getijgerde steel met een opvallende zwavelgele machet.

De droogte in de bossen werd nu steeds nijpender. Slechts de moerassige gebieden hadden nog

iets te bieden. Aan de rand van een ven ten Noorden van Venlo, bekend onder de naam van het Zwarte Water, waren vele exemplaren te vinden van de gewone Krulzoom, Paxillus involutus (Batsch ex Fr.) Fr. maar ook interessante moerasbewoners, zoals de veelal olijfkleurige, kleverige Flammula (=Naucoria) myosotis (Fr.) Kühn.-Romagn (Fig. 8), en de kleine, slanke veenmosbewonende Hypholoma elongatum (Pers. ex Fr.) Ricken en H. polytrichi (Fr.) Ricken. De mooiste vondst was wel de oranje-rode Cortinarius concinnus Karst. (= C. uliginosus Bk.), die samen met de Krulzoom en vele, vaak bijzonder grote exemplaren van de Viltige maggizwam, Lactarius helvus Fr., op vergaan blad in het elzenbroek groeide. De laatste soort was hier opvallend lichtbeige, geheel verschillend van de vaak rossig-oranje gekleurde exemplaren uit de naaldbossen.

fig. 8

1 x

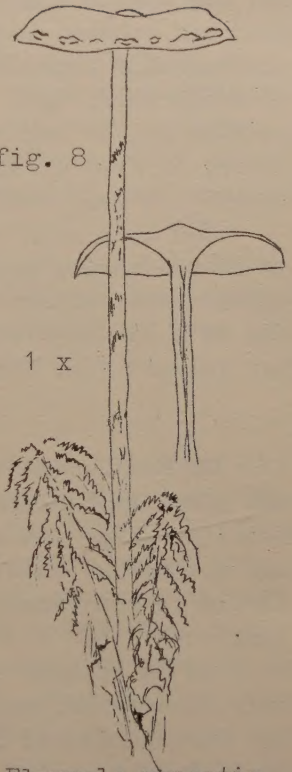

Flammula myosotis

Microscopisch onderzoek van de bovengenoemde Cortinarius toonde aan, dat de hyphen van het hoedtrama vacuolen hadden, die met een rood vocht gevuld waren (een intracellulair pigment dus). Het gele intercellulaire pigment was vrij schaars. Er waren enkele opeenhopingen van pigmentbrokjes te vinden, die vermoedelijk door excretie vanuit de hyphen ontstaan waren.

Behalve de moerasgebieden konden ook bepaalde grasvelden die geregeld besproeid werden, de mycoloog nog wel iets bieden. Zo groeiden in mijn eigen tuin de bleke Conocybe lactea (Lange) Metrod (= C. lateritia ss. Kühn.) (Fig 9), die de lange hoedvorm heeft van een Coprinus, en een niet nader gedetermineerde Rhodophyllus (Entoloma). Bijzonder talrijk was de kleine Vaalpaarse ridderzwam, Rhodopaxillus sordidus (Fr.) R. Maire, die aanvankelijk zeer klein en door de droogte lichtgrijs was, maar later toch een paarse tint kreeg.

fig. 9

1 x

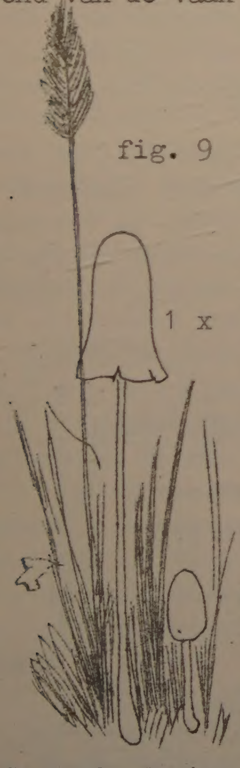

Conocybe lactea

Toen laat in de herfst dauw en wat regen enige vochtigheid in de bodem brachten, was er niet veel meer te redden. In de bossen verschenen nog enkele spaarzame Vliegenzwammen en wat bundels Honingzwammen, maar een opbloei was, gezien de nachtelijke lage temperaturen en de vermoedelijk funeste invloed van de droogte op de aanleggingen van de vruchtlichamen niet meer te verwachten. Slechts enkele paddestoelen waagden het er nog eens op. Zo trok het Donsvoetje, Tubaria furfuracea (Pers. ex Fr.) Gillet, in november nog eens de stoute schoenen aan en vormde een heel veldje van prachtige, grote exemplaren.

Een gele korstzwam, Stereum hirsutum (Willd. ex Fr.) Fr. heeft nu al een mooie, gele krans gevormd aan de voet van een hekpaal. De echte winterpaddestoelen zullen ongetwijfeld ook nog een kansje wagen als de koude tenminste niet te streng zal worden. Laten we hopen, dat het volgend jaar ons mycologen goedgunstiger gezind zal blijken!

LEPIOTA'S

Op het landgoed Gooilust, bezit van Natuurmonumenten, bevindt zich een klein stukje laagopgaand bos, dat ik steeds heel goed in de gaten houd. Er staan wat eiken, wat berken, vogelkers, lijsterbes enz. Er is een weelderige ondergroei in een dikke humuslaag, waar vrijwel nooit iemand in rondloopt; een ideaal milieu voor talloze mooie fungus-soorten.

In de laatste jaren heb ik daar vele Lepiota's gevonden; in totaal 14 soorten, waarvan een aantal nog niet op naam zijn gebracht. Het vervelende met Lepiota's is, dat dikwijls 1 exemplaar te voorschijn komt en daar moeten we het dan maar mee doen. Maar voor een stukje bos met een oppervlak van ong. 30 x 30 m is het toch een aardig resultaat, als daar de hierna te noemen soorten min of meer geregeld te vinden zijn:

Lepiota procera (Scop. ex Fr.) Quél.
" cristata (Alb. et Schw.ex Fr.) Quél.
" brebissoni Godey
" grangei Eyre(fig.10)
" acutesquamosa(Weinm.) Gill.
" felina(Pers.ex Fr.) Quél.
" setulosa Lange
" castanea Quél.

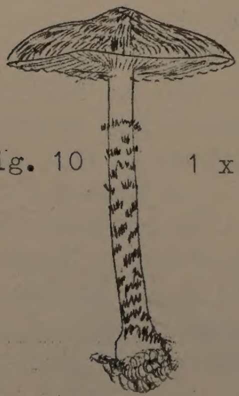
fig. 10 1 x

Lepiota grangei

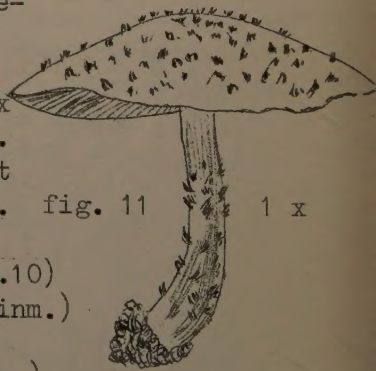
fig. 11 1 x

Lepiota carinii

Lepiota georginae W.G. Smith
" sistrata (Fr.) Quél
" carinii Bres. (fig 11)

Waarschijnlijk het zeldzaamst zijn de soorten: L. carinii en grangei. De kleine L. georginae, die bij aanraken snel rood wordt en bovendien in ammoniakdamp groen verkleurt, staat als zeer zeldzaam te boek, maar deze soort komt op verscheidene plaatsen aan de westkant van het Gooi voor. Ik heb deze soort zelfs in vrij veel exemplaren in mijn tuin aangetroffen.

L. grangei, een bijzonder mooie groene soort, is mij alleen bekend uit de omgeving van Helmond en de Belgische Kempen. Deze soort wordt ook niet vermeld in de Fungus-index. L. brebissoni is weer een soort, die in het Gooi op vrij veel plaatsen voorkomt.

SCLEROTINA FICARIAE REHM

Bij een bezoek aan het Rijksherbarium, vroeg onze redacteur mij eens te letten op de Speenkruid-bekerzwam, Sclerotinia ficariae, die op speenkruid voorkomt. Sindsdien heb ik op vele plaatsen in het Gooi en omgeving naar deze soort gezocht, maar steeds zonder succes tot 17 april 1959, toen ik een zeer groot aantal exemplaren vond in een elzen-wilgenbosje onder de Vechtdijk bij Hinderdam tussen Nederhorst den Berg en Weesp. Op de rivierklei, die sterk humeus was groeide een weelderige vegetatie van speenkruid. Op de wortels daarvan komt bovengenoemde Sclerotinia-soort voor. Tot op 10 cm buiten een pol speenkruid waren de vruchtlichamen van deze zwam te vinden. De sclerotiën zitten vrij diep in de grond; tot 10 cm toe en het is heel moeilijk om het geheel onbeschadigd in handen te krijgen. De vorm van de vruchtlichamen is vrijwel identiek aan die van de Anemonen-bekerzwam, Sclerotinia tuberosa; alleen iets kleiner. De grootste exemplaren hadden een diameter van 2 cm. De kleur is donkerbruin tot zwartbruin met een enigszins groene tint.

De sporen maten 9.7-12.4 x 4.9-6.5 μ. Volgens opgave van de heer Bas noemt Rehm de maten 6-8 x 3-3.5 μ, Buchwald 9-12 x 3-4.5 μ, terwijl bij materiaal uit het Rijksherbarium sporen van 9-13 x 4-7 μ werden gevonden. Deze opgaven lopen dus vrij sterk uiteen. De soort is echter door zijn voorkomen op speenkruid duidelijk gekarakteriseerd.

Scherotinia ficariae schijnt bijzonder zeldzaam te zijn. In het Rijksherbarium is slechts materiaal van één vondst aanwezig. Dennis vermeldt de soort zelfs niet voor Engeland.

Mogelijk correleert de kennis van de verbreiding van deze soort met het aantal mycologen, dat in het voorjaar bosjes in het kleigebied bezoekt.

J. Daams Radeweg C5, Oud-Loosdrecht

DETERMINEREN -- MET WELK WERK?

Het is reeds lang een onbevredigende toestand, dat er voor de leden geen catalogi van de bibliotheek beschikbaar zijn. Plannen ter verbetering zijn wel eens geopperd. Zouden echter de leden wel gebaat zijn met een catalogus in de traditionele vorm? Aangezien ik meen, dat deze vraag grotendeels ontkennend beantwoord moet worden, ben ik bij de opstelling van onderstaande lijst van de fungi uitgegaan, niet van de auteurs. Volledig is de lijst geenszins. Ten eerste is hij ingericht voor de behoeften van die leden, die naar determineerwerken zoeken (en daar staat gewoonlijk niets in over de chemie, de sociologie, of wat men al meer wil weten); ten tweede is geen literatuur opgenomen, die in de bibliotheek ontbreekt (helaas is dat nogal wat); tenslotte zijn een aantal titels weggelaten, omdat met voordeel recentere werken kunnen worden gebruikt (Cool & Van der Lek, Costantin & Dufour zullen tevergeefs worden gezocht, Ricken wordt nog slechts éénmaal bij de Agaricales genoemd).

Een enkel voorbeeld ter verduidelijking. Stel dat U een bleke Hygrophorus hebt. Uit lijst I vindt U daarbij de getallen 6 (ook 58, 59, 96), die naar de auteurs in lijst II verwijzen. De sterk verkorte annotatie geeft aan, dat Becker (No. 6) zich speciaal met bleke Hygrophori heeft bezig gehouden, maar dat deze soorten natuurlijk ook te determineren zijn met het werk van Kühner & Romagnesi (No. 58), van Lange (No. 59), en van Moser (No. 96). Het zal vaak nuttig blijken dergelijke werken in combinatie met elkaar te gebruiken.

Indien men een geslacht niet aantreft in de lijst van fungus-namen, dan is hierover geen speciale literatuur in onze bibliotheek en gebruike men de literatuur vermeld onder de familie of groep waartoe het geslacht behoort.

I -- FUNGI

Aardsterren (Astraeus, Geastrum, Myriostoma): 26, 27, 51 (ook 41, 96).

Agaricales: 28 (tabel tot geslachten), 58, 96, 128 (hoofdz. tot de geslachten).

Agaricales (boleten uitgezonderd): 59, 110, 112 (tabel tot geslachten).
Agaricus (Psalliota): 95 (ook 58, 59, 96).
Agrocybe: 58, 96, 128.
Aleuria: 61.
Alnicola: 118 (ook 58, 96, 128).
Amanita: 134 (ook 58, 59, 96, 128).
Aphyllophorales: 10, 23, 24.
Armillaria (Armillariella): 48 (ook 58, 59, 96, 128)
Aspropaxillus: 85 (ook 58, 96).
Astraeus: 26, 27, 51 (ook 41, 96). Auriculariaceae: 10, 23, 72.
Baeospora: 86 (ook 58, 96, 128).
Boleten: 34, 42, 46, 53, (ook 58, 96, 128).
Boletinus: 127 (ook 58, 96, 128).
„Boletus" (geringde soorten): 11 (ook 34, 42, etc.).
„Boletus" (met rode poriën): 88 (ook 34, 42, etc.).
„Boletus" (ruwe soorten): 12 (ook 34, 42, etc.).
Bovisten (Gasteromycetes): 41, 96, 103, 137 (tabel tot geslachten).
Buikzwammen (Gasteromyceten): 41, 96, 103, 137 (tabel tot geslachten).
Calocera: 109 (Tsjechisch) (ook 10, 23).
Calocybe: 58, 96, 128.
Cantharellula: 85 (ook 58, 96, 128).
Clavaria: 21 (ook 10, 24).
Clavariadelphus: 21 (ook 24).
Clavulina: 21 (ook 24).
Clavulinopsis: 21 (ook 24).
Clitocybe: 50, 85 (ook 58, 59, 96).
Clitocybula: 86.
Clitopilus: 58, 96, 128.
Collybia: 86 (ook 58, 59, 96).
Coprinus: 116 (ook 58, 59, 96).
Coprinus (C. domesticus-groep): 119 (ook 58, 96).
Coprinus (sect. Lanatuli sensu Kühner & Romagn.): 101.
Cortinarius (Myxacium): 36 (ook 58, 59, 96).
Cortinarius (Phlegmacium): 37 (ook 58, 59, 96).
Cortinarius (Scauri): 35 (ook 58, 59, 96).
Crepidotus: 108 (ook 58, 59, 96, 128).
Cystoderma: 44, 64 (ook 58, 59, 96, 128).
Dacrymyces: 72, 109 (Tsjechisch) (ook 10, 23).
Dacrymycetaceae: 72 (ook 10, 23).
Daldinia: 20a.
Dasyscypha (witte of gelige): 60.
Delicatula: 19 (ook 58, 96).
Diaporthe: 135.
Dichaena: 7.
Discomycetes (Operculates): 122.
Elaphomyces: 4, 40.
Entoloma (Rhodophyllus) (voorjaarssoorten): 120 (ook 58, 59, 96).

Exidia: 9, 72 (ook 10, 23).
Exobasidiaceae: 10, 23.
Fomes (met gekleurde sporen): 69.
Fomes (kleurloze sporen, gekleurd vlees): 70.
Fomes (wit tot roze vlees): 71.
Gaatjeszwammen (boleten uitgezonderd): 106 (ook 10, 24).
Galactinia: 61.
Galerina (Galera): 55, 131 (ook 58, 59, 96).
Gasteromycetes: 41, 137 (tabel tot geslachten) (ook 96).
Geastrum: 26, 27, 51 (ook 41, 96).
Geoglossum: 78.
Geopetalum: 85 (ook 58, 96).
Gloniopsis: 7.
Gomphidius: 127 (ook 58, 59, 96, 128).
Gyrodon: 127 (ook 58, 96).
Gymnopilus: 58, 96, 128.
Helotium (blad bewonende soorten): 136.
Helvella: 3.
Hertentruffels (Elaphomyces): 4, 40.
„Hydnaceae": 20b (korstvormige), 45 (korstvormige), 73-77 (gesteelde), 90-94 (ook 10, 23, 24).
Hygrophoropsis: 85 (ook 58, 96).
Hygrophorus (bleke soorten): 6 (ook 58, 59, 96).
Hypholoma: 102 (ook 58, 59, 96).
Hypocreales: 104.
Hypoxylon: 89.
Hysteriales: 8.
Hysterium: 7.
Inocybe: 31 (ook 58, 59, 96).
Inocybe (sect. Cortinatae): 57 (ook 58).
Inocybe (sect. Marginatae): 54 (ook 58).
Ixocomus: 127 (ook 58, 96).
Knotszwammen („Clavariaceae"): 21 (ook 10, 24).
Koraalzwammen („Clavariaceae"): 21 (ook 10, 24).
Korstzwammen: 10, 23, 24.
Laccaria: 85, 86 (ook 58, 59, 96, 128).
Lactarius: 98, 113 (ook 58, 59, 96).
Lentinus: 107 (ook 58, 59, 96, 128).
Lentinellus: 58, 96, 128.
Lepiota: 44, 49, 56, 64, 132 ook 58, 59, 96).
Lepista: 85 (ook 58, 96, 128).
Leucoagaricus: 58, 96, 128.
Leucocoprinus: 64, 66, 67 (ook 96).
Leucopaxillus: 130 (ook 58, 96, 128).
Limacella: 44 (ook 58, 96, 128).
Lycoperdaceae: 103 (ook 41, 96).
Macrocystidia: 86 (ook 58, 96).
Marasmius: 1 (ook 58, 59, 96, 128).
Melanoleuca: 82, 83, 85, (ook 58, 59, 96).

Melastiza: 62.
Merulius: 16, 17 (ook 10, 23).
Microcollybia: 86.
Microglossum: 79.
Micromphale: 128.
Mitrula: 79.
Mollisia (vooral op Composieten): 29.
Mollisia (op Epilobium en Ulmaria): 30.
Morchella: 3, 32.
Mucidula: 86 (ook 58, 96).
Mycena: 100 (58, 59, 96).
Mycenella: 96, 128.
Myriostoma: 26, 27, 51 (ook 41, 96).
Mytilidion: 7.
Myxocollybia: 86 (ook 58).
Nestzwammen (Nidulariales): 2 (ook 41, 96).
Omphalia (Omphalina): 18 (ook 58, 59, 96, 128).
Otidea: 47.
Oudemansiella: 97 (ook 96, 128).
Panellus: 58, 96, 128.
Panus: 58, 96, 128.
Phaeocollybia: 58, 96, 128.
Phaeomarasmius: 96, 128.
Phalloideae: 14 (ook 41, 96).
Phylloporus: 127 (ook 58, 96).
Pleurotus: 105 (ook 58, 59, 96, 128).
Pluteus: 115, 129 (ook 58, 59, 96).
Polyporaceae: 106 (ook 10, 24).
Psalliota (Agaricus): 95 (ook 58, 59, 96).
Pseudohiatula: 86 (ook 96, 128).
Ramaria: 21 (ook 10, 24).
Ramariopsis: 21 (ook 24).
Resupinatus: 96, 128.
Rhizopogon: 5, 39, 133 (ook 96).
Rhodocollybia: 86.
Rhodocybe: 83, 86 (ook 58, 96, 128).
Rhodopaxillus: 83 (ook 58, 96).
Rhodophana: 86 (ook 58).
Rhodophyllus (Entoloma) (voorjaarssoorten): 120 (ook 58, 59, 96).
Russula: 111, 121, (ook 58, 59, 96).
Russula (aan berken gebonden soorten): 125.
Russula (gele en bruine): 43.
Russula (gelige, niet scherpe): 126.
Russula (groenige): 124.
Schijntruffels: 5, 22, 39, 52, 138-141 (ook 96).
Schizophyllum: 63 (ook 58, 59, 96).
Sclerotiniaceae: 13.
Sebacina: 72 (ook 10, 23).
Septobasidium: 72 (ook 10, 23).
Spathularia: 79.
Stekelzwammen („Hydnaceae"): 20b (korstvormige),45 (korstvormige), 73-77 (gesteelde), 90-94 (ook 10, 23, 24).
Stinkzwammen (Phallales): 14 (ook 41, 96).
Stuifzwammen (Gasteromyceten): 103, 137 (ook 41, 96).
Suillus: 58, 96, 128.

Tephrophana: 86 (ook 58).
Thelephoraceae: 15 (ook 10, 24).
Tremella: 9, 72 (ook 10, 23).
Tremellaceae: 10, 23.
Trichoglossum: 78.
Tricholoma: 83 (ook 58, 59, 96).
Tricholoma (met zwarte schubben): 87.
Tricholomopsis: 83 (ook 58, 96, 128).
Trilzwammen (Tremellales): 10, 23.
Truffels: 4, 40.
Tubaria: 114, 117 (ook 58, 59, 96).
Tuber: 81 (ook 40).
Tulasnella: 72, 99, 109 (Tsjechisch). (ook 10, 23).
Tulasnellaceae: 10, 23.
Tulostoma: 25, 68 (ook 41, 96).
Typhula: 21 (ook 24).
Volvaria (Volvariella): 33, 123 (ook 58, 59, 96).
Vuilleminiaceae: 10, 23.
Xeromphalina: 128.
Xerula: 86 (ook 58, 96).

II -- AUTEURS

1. Bas, C. (1956) in Coolia 3: 9-16.
2. --- (1957) in Coolia 4: 12-13.
3. Bataille, F. (1911) Fl. anal. morilles et helvelles.
4. --- (1922) in Bull. Soc. mycol. France 37: 155-207.
5. --- (1923) in --- 39: 157-196.
6. Becker, G. (1955) in Bull. Soc. Hist. nat. Doubs, Suppl.3: 17-21.
7. Bisby, G.R. (1941) in Trans Brit. mycol. Soc. 25: 127-140.
8. --- (1943) in " " " " 27: 20-28.
9. Bjørnekaer, K. (1944) in Friesia 3: 1-34.
10. Bourdot, H. & Galzin, A. (1928) Hyménomycètes de France.
11. Bride, A. (1955) in Bull. Soc. Hist. nat. Doubs, Suppl. 4: 25-27.
12. --- (1955) in " " " " " Suppl. 5/6: 37-41.
13. Buchwald, F. (1947) in Friesia 3: 235-330.
14. Burt, E.A. (1896) in Bot. Gaz. 22: 379-391.
15. --- (1914-1926) in Ann. Missouri bot. Gdn 1-13.
16. --- (1917) in " " " " 4: 305-362.
17. --- (1919) in " " " " 6: 143-145.
18. Cejp, K. (1936) in Ch. Kavina & A. Pilát, Atl. Champ. Europe 4a.
19. --- (1938) in " " " " " " " " 4b.
20a. Child, M. (1932) in Ann. Missouri bot. Gdn 19: 429-496.
20b. Christiansen, M.P. (1953) in Friesia 4: 296-309, 314-338.
21. Corner, E.J.H. (1950) A monograph of Clavaria and allied genera. In Ann. Bot. Mem. No. 1.

22. Dodge, C.W. & Zeller, S.M. (1934) in Ann. Missouri bot. Gdn 21: 625-708.
23. Donk, M.A. (1931) in Med. Nederl. mycol. Ver. 18-20: 67-200.
24. --- (1933) in " " " " 22.
25. Eyndhoven, G.L. van (1937) in Med. Nederl. mycol. Ver. 24: 6-11.
26. --- (1937) in " " " " 24: 20-48.
27. --- (1957) in Coolia 4: 27-34.
28. --- (1959) in Wetensch. Med. Kon. Nederl. natuurhist. Ver. No. 34.
29. Gremmen, J. (1955) in Fungus 25: 1-12.
30. --- (1956) in " 26: 32-37.
31. Heim, R. (1931) Le genre Inocybe. In Encycl. mycol. 1.
32. --- (1936) in Rev. Mycol. 1, Suppl.: 19-25.
33. --- (1936) in " " 1, Suppl.: 89-90.
34. Heinemann, P. (1947) in Bull. Soc. Natur. Oyonnax 1: 40-55.
35. Henry, R.(1943) in Rev. Mycol. 8 (2), Suppl.
36. --- (1945) in " " 10, Suppl.: 9-39.
37. --- (1945) in " " 10, Suppl.: 44-82.
38. --- (1951) in Bull. Soc. mycol. France 66: 139-164.
39. Hesse, R.(1891) Die Hypogaeen Deutschl. 1.
40. --- (1894) " " " 2.
41. Hollós L. (1904) Gasteromyc. Ungarns.
42. Huijsman, H.S.C. (1954)in Coolia 1: 5-16.
43. --- (1955)in " 2: 32-34.
44. --- (1956)in " 3: 19-29.
45. Jørstad, I. (1932) in Friesia 1: 3-20.
46. Kallenbach, Fr. (1930) in Z. Pilzk. 9: 182-186.
47. Kanouse, B.B. (1949) in Mycologia 41: 660-677.
48. Kauffman, C.H.(1922) in Pap. Michigan Acad. Sci. 2: 53-66.
49. --- (1924) in " " " " 4: 311-344.
50. --- (1927) in " " " " 8: 153-214.
51. Kits van Waveren, E. (1926)in Med. Nederl. mycol.Ver. 15: 85-129.
52. Knapp, A. (1954) in Schweiz. Z. Pilzk. 32: 118.
53. Knecht, J. (1952) in " Z. " 30: 160-164.
54. Kühner, R. (1933) in Bull. Soc. mycol. France 49: 81-121.
55. --- (1935) Le genre Galera. In Encycl. mycol. 7.
56. --- (1936) in Bull. Soc. mycol. France 52: 177-238.
57. --- & Boursier, J. (1932) in Bull. Soc. mycol. France 48: 118-161.
58. --- & Romagnesi, H. (1953) Flore analytique des champignons supérieurs.

59. Lange, J.E. (1935-1940) Flora agaricina danica. 1-5.
60. Le Gal, M. (1939) in Rev. Mycol. 4: 51.
61. --- (1941) in Rev. Mycol. 6, Suppl.: 56-82.
62. --- (1958) in Bull. Soc. mycol. France 74: 149-154.
63. Linder D.H. (1933) in Am. J. Bot. 20: 552-564.
64. Locquin, M. (1945) in Bull. Soc. linn. Lyon 14: 91-98.
65. --- (1951) in Bull. Soc. mycol. France 67: 65-80.
66. --- (1951) in Rev. Mycol. 16: 213-234.
67. --- (1952) in " " 17: 46-54.
68. Long, W.H. (1947) in Lloydia 10: 115-135.
69. Lowe, J.L. (1952) in Mycologia 44: 228-238.
70. --- (1954) in " 46: 488-497.
71. --- (1955) in " 47: 213-224.
72. Lowy, B. (1956) in Lloydia 18: 149-180.
73. Maas Geesteranus, R.A. (1955) in Coolia 2: 27-31.
74. --- (1956) in Fungus 26: 44-60.
75. --- (1957) in " 27: 50-71.
76. --- (1958) in " 28: 48-61.
77. --- (1959) in Persoonia 1: 115-147.
78. Mains, E.B. (1954) in Mycologia 46: 586-631.
79. --- (1955) in " 47: 846-877.
80. --- (1956) in " 48: 697-703.
81. Malençon, G. (1938) in Rev. Mycol. 3, Mém. 1.
82. Métrod, G. (1942) in " " 7: 89-96.
83. --- (1942) in " " 7, Suppl.: 22-50.
84. --- (1949) in Bull. Soc. mycol. France 64: 141-165.
85. --- (1949) in Rev. Mycol. 14: 4-37.
86. --- (1952) in " " 17: Suppl.: 60-93.
87. --- (1955) in Bull. Soc. Hist. nat. Doubs, Suppl. 4: 30-32.
88. --- & Bride, A. (1955) in Bull. Soc. Hist. nat. Doubs, Suppl. 5-6: 33-37.
89. Miller, J.H. (1929) in Trans. Brit. mycol. Soc. 15: 134-154.
90. Miller, L.W. (1933) in Mycologia 25: 286-302.
91. --- (1933) in " 25: 356-368.
92. --- (1934) in " 26: 13-32.
93. --- (1934) in " 26: 212-219.
94. --- (1935) in " 27: 357-373.
95. Møller, F.H. (1950-1951) in Friesia 4: 1-60, 135-220.
96. Moser, M. (1955) in H. Gams, Kleine Kryptog.-Fl., 2 Aufl., 2b.
97. --- (1955) in Z. Pilzk. 19: 4-11.

98. Neuhoff, W. (1956) Die Milchlinge (Lactarii). In Pilze Mitteleuropas IIb.
99. Olive, L.S. (1957) in Mycologia 49: 663-679.
100. Oort, A.J.P. (1928) in Med. Nederl. mycol. Ver. 16-17: 184-252.
101. Orton, P.D. (1957) in Trans Brit. mycol. Soc. 40: 270-276.
102. Parker, C.S. (1933) in Mycologia 25: 160-212.
103. Perdeck, A.C. (1951) in Fungus 21: 26-32.
104. Petch, T. (1938) in Trans Brit. mycol. Soc. 21: 243-305.
105. Pilát, A. (1935) in Ch. Kavina & A. Pilát, Atl. Champ. Europe 2.
106. --- (1936-1942) in " & A. " " " " 3.
107. --- (1946) in " & A. " " " " 5.
108. --- (1948) in " & A. " " " " 6.
109. --- (1957) in Ceská Mykol. 11: 66-95.
110. Ricken, A. (1910-1915) Die Blätterpilze.
111. Romagnesi, H. (1936) in Rev. Mycol. 1, Suppl.: 67-78.
112. --- (1937) in " " 2, Suppl.: 11-18.
113. --- (1939) in " " 4, Suppl.: 32-45.
114. --- (1940) in " " 5: 29-43.
115. --- (1940) in " " 5, Suppl.: 17-25.
116. --- (1941) in " " 6, Suppl.: 20-35.
117. --- (1943) in " " 8, 26-35
118. --- (1944) in Bull. Soc. mycol. France 58: 121-126.
119. --- (1945) in Rev. Mycol. 10: 88.
120. --- (1947) in Bull. Soc. mycol. France 63: 187-202.
121. Schaeffer, J. (1952) Russula-Monographie. In Pilze Mitteleuropas III.
122. Seaver, F.J. (1928) North American Cup-Fungi (Operculates).
123. Shaffer, R.L. (1957) in Mycologia 49: 545-579.
124. Singer, R. (1936) in Rev. Mycol. 1: 80-81.
125. --- (1936) in " " 1: 82-84.
126. --- (1936) in " " 1: 291-292.
127. --- (1938) in " " 3: 35-53, 157-177.
128. --- (1951) The Agaricales. In Lilloa 22.
129. --- (1956) in Trans. Brit. mycol. Soc. 39: 145-232.
130. Smith, A.H. (1943) in Pap. Michigan Acad. Sci. 28: 85-132.
131. --- & Singer, R. (1955) in Mycologia 47: 557-596.
132. Smith, H.V. (1955) in Lloydia 17: 307-328.
133. Soehner, E. (1956) in Z. Pilzk. 22: 65-80.
134. Veselý, R. (1934) in Ch. Kavina & A. Pilát, Atl. Champ. Europa 1.
135. Wehmeyer, L.E. (1933) The Genus Diaporthe and its segregates.
136. White, W.L. (1943) in Farlowia 1: 135-170.

137. Zeller, S.M. (1949) in Mycologia 41: 36-58.
138. --- & Dodge, C.W. (1918) in Ann. Missouri bot. Gdn 5: 1-36, 133-142.
139. --- & ______ (1919) in " " " " 6: 49-59.
140. --- & ______ (1924) in " " " " 11: 389-410.
141. --- & ______ (1929) in " " " " 16: 83-128.

Ir. R.A. Maas Geesteranus Rijksherbarium, Leiden.

B O E K B E S P R E K I N G

G.L. van Eyndhoven: De Geslachten der Agaricales. Wetenschappelijke Mededelingen van de Koninklijke Natuurhistorische Vereniging 34, september 1959, 28 pp., 82 fig., f. 2.75 (voor leden K.N.N.V. en N.M.V. fl. 2.25). Bestellen: Bureau K.N.N.V., C24 Hoogwoud.

In de zeer aantrekkelijke reeks van Wetenschappelijke Mededelingen van de K.N.N.V., is thans ook een nummer verschenen dat gewijd is aan paddestoelen en wel van de hand van onze voorzitter de heer G.L. van Eyndhoven.

Het betreft hier een geïllustreerde determinatietabel voor de geslachten van de Agaricales (Plaatjeszwammen). Nu valt over deze opzet al dadelijk iets te zeggen.

Als een amateur-mycoloog een hem onbekende paddestoel in handen heeft wenst hij vooral de soortnaam te kennen. Als hij nu met behulp van een tabel heeft bepaald tot welk geslacht zijn fungus behoort, is hij een grote stap in de goede richting mits hij nu naar moderne literatuur over dat geslacht kan grijpen en . . . . . die is er in Nederland meestal niet. Slechts enkele tabellen zijn er in recente tijd uitgegeven door de N.M.V. (Boleten, Lepiota, Marasmius; waarvan de eerste reeds uitverkocht). Een kleine groep zal zijn toevlucht verder zoeken in het boekje „Die Röhrlinge, Blätter- und Bauchpilze" van M. Moser (zie Coolia 3 (1): 7 en Fungus 23: 60). Voor de bezitters van dit boekje is de tabel van Van Eyndhoven een aanwinst, daar de sleutel tot de geslachten in „Moser" zeer moeilijk is. Tabel en boekje bedienen zich beiden van moderne geslachten.

Nu staat op de omslag van de hier besproken tabel, dat nog meer tabellen over paddestoelen zijn te verwachten. Het ligt voor de hand hierbij aan tabellen tot de soorten van de diverse geslachten te denken.

Het is te hopen dat er dan werkelijk een hechte samenwerking tussen K.N.N.V. en N.M.V. zal zijn. In de jaarvergadering van de N.M.V in 1959 is in principe besloten tot het doen verschijnen van een kleine paddestoelenflora ter vervanging van het uitverkochte en sterk verouderde paddestoelenboekje van Cool en Van der Lek. Met de voorbereidingen hiervoor is reeds een aanvang gemaakt. Het zou jammer zijn als beide verenigingen plannen ten uitvoer gaan brengen die elkaar ten dele dekken.

De tabel van Van Eyndhoven werkt zoveel mogelijk met veldkenmerken en het geeft een zekere voldoening te zien hoe ver men daarmee kan komen. Hier en daar zelfs nog verder dan deze tabel gaat; b.v. op p. 26 waar voor de onderscheiding van Alnicola en Agrocybe zeker goede veldkenmerken te gebruiken zijn.

Een bezwaar acht ik dat de tabel niet dichotoom is. Een keuze uit 3-7 mogelijkheden, zoals dat in deze tabel geregeld voorkomt is m.i. uit den boze. Bij een dichotome tabel wordt de auteur gedwongen telkens twee mogelijkheden scherp tegenover elkaar te zetten, hetgeen de bruikbaarheid van de tabel voor de leek zeer verhoogd.

Enkele losse opmerkingen: op p. 7 staat in een lijstje van familie-namen de tribus-naam Strobilomyceteae; vermoedelijk is Strobilomycetaceae bedoeld. Op p. 12 worden onder 4B als voorbeeld van Naematoloma's met groenachtige lamellen N. fasciculare en N. sublateritium genoemd; dit is voor de laatste soort niet juist. P. 22 onder 3G: De hoedhuid van Agrocybe is niet vezelig maar celluleus. P. 26 F: De kleur van de hoed van Alnicola kan donker bruin zijn, bijv. bij de zeer algemene Alnicola phaea. P. 26 I: De opvatting dat de boleten enige verwantschap met de Polyporales zouden hebben is sterk verouderd.

De tekeningen van Middelhoek die de tabel verluchtigen zijn zeer aantrekkelijk en duidelijk. Zij geven een goed beeld van de vormenrijkdom van de Agaricales. Fig. 4 (het cijfertje 4 is bij Omphalina umbellifera terecht gekomen!) lijkt mij Leucocoprinus denudatus (= gueguenii) voor te stellen en niet L. luteus. Fig. 6 is niet juist; Galerina badipes heeft geen ring; bovendien is deze soort nog niet in Nederland vastgesteld. Fig. 19. Waarom niet de karakteristieke vezels en zonering op de hoed van Crinipellis stipitarius afgebeeld? Fig. 57. Waarschijnlijk niet Agaricus campestris maar een andere soort van dat geslacht.

Het boekje is keurig uitgevoerd. Hier en daar echter kwamen sommige letters te dicht tegen elkaar te staan. Zo zijn in het woord Panaeolus de eerste a en de n steeds samengevloeid. De leek zou gaan

denken dat het zo hoort!

Zoals vaak, neemt ook in deze recensie de kritiek naar verhouding te veel plaats in. Dit wil niet zeggen dat ik de tabel ongeschikt acht. Integendeel, ik raad iedere amateurmycoloog aan deze tabel te kopen en . . . . . te gebruiken.

C. Bas Johan Wagenaarlaan 12, Leiden

NOG EENS VAN FUNGUS NAAR PERSOONIA

In Coolia jaargang 6, no. 4 vermeldde onze voorzitter de beëindiging van Fungus en de daaruit voortvloeiende geboorte van Persoonia. Het eerste nummer van dit tijdschrift is reeds verschenen. De leden hebben er recht op te weten welke inhoud dat nummer heeft, wie er aan het tijdschrift meewerken, en hoe aan het laatste te komen.
Hier volgt de inhoud van het eerste nummer:

Preface by H.J. Lam
J.A. von Arx: Über die Ascomycetengattung Plochmopeltis Theiss.
K.B. Boedijn: Notes on the genus Sarcosona.
--- : The genus Actiniceps Berk. & Br.
--- : On a new family of the Sphaeriales.
--- : A species of Septobasidium shedding its immature basidia.
M.A. Donk : Notes on 'Cyphellaceae'. - I.
R.A. Maas Geesteranus: Sur un Hydnellum méconnu.
--- : The stipitate Hydnums of the Netherlands - IV. Auriscalpium S.F. Gray, Herocium Pers. ex S.F. Gray, Hydnum L. ex Fr., and Sistotrema Fr. em. Donk.
J.T. Palmer : Observations on Gasteromycetes - VIII. Persoon's specimens of Geastrum pectinatum Pers. and a reassessment of Geastrum plicatum Berk. and G. tenuipes Berk.
W.J.Reijnders: On a vernal marsh Galerina.
Revieuws.

Terwijl uit bovenstaande blijkt wie artikelen hebben ingestuurd, geeft het volgende aan, van welke zijde (uit binnen- en buitenland) bijdragen mogen worden verwacht. Een opgave van het aantal nummers en de prijs zal welkom zijn voor degeen, die zich wenst te abonneren.

Persoonia is een tijdschrift, dat door het Rijksherbarium wordt uitgegeven. Publicatie in dit tijdschrift wordt in den regel beperkt tot stafleden van het Rijksherbarium en tot auteurs die met dit instituut samenwerken. Het tijdschrift neemt voornamelijk artikelen over de taxonomie van fungi en lichenen op. Het zal op ongeregelde tijden verschijnen, maar er wordt naar gestreefd, dat er twee of drie nummers

per jaar worden uitgegeven. Na (voorlopig) twee jaar zal een deel vol zijn, dat tussen de vier en zes nummers, dat is 500 pagina's, omvat. De artikelen kunnen in het Engels, Frans of Duits gesteld worden, korte vermeldingen in het Nederlands worden echter ook wel eens opgenomen.

Het tijdschrift is verkrijgbaar door abonnement of door ruil met andere mycologische tijdschriften of tijdschriften, die gewoonlijk veel mycologische artikelen bevatten. De abonnementsprijs per deel bedraagt f. 25.-- voor instituten en verenigingen, f. 20.-- voor particulieren, vooruit te voldoen. Supplement-delen vallen niet onder de abonnementsprijs, zullen voor een nader te bepalen prijs worden aangeboden.

Auteurs krijgen 25 overdrukken gratis. Extra overdrukken kosten per 100 stuks van één vel (16 pagina's) of minder f. 12.20 zonder de omslag; met omslag f. 3.-- meer (prijsopgave vrijblijvend).

Alle bestellingen en correspondentie te richten aan: Redactie Persoonia, Rijksherbarium, Nonnensteeg 1, Leiden.

R.A. Maas Geesteranus

PADDESTOELEN-ONDERZOEKJES 1959

De droogte van 1959 heeft onze plannen wel grondig in het water doen vallen! Toch ontving ik nog gegevens van de volgende personen:

K. Bakker, Wageningen
Ir. A.N. Koopmans, Apeldoorn
J. Minnema, Apeldoorn,
Mej. J.A.C. Veth, Apeldoorn
M.G. Warsen, Amsterdam
Dr. L.S. Wildervanck, Groningen.

Het heeft weinig zin hiervan een samenvattend verslag te geven. Hopelijk zullen we in 1960 betere resultaten boeken. Ik zal dan tevens de gegevens van 1959 verwerken.

Een ieder die in 1959 een stencil ontving wordt verzocht dit goed te bewaren, zodat in 1960 met een aanvulling kan worden volstaan. Men notere vooral mijn adreswijziging:

C. Bas, Johan Wagenaarlaan 12, Leiden.

MYCOLOGISCH NIEUWS 18-19.

18. Blinde darm-fungi.

Dit stukje is hoofdzakelijk bedoeld ter attentie van H.H.artsen onder onze leden. Het Mycologisch Instituut der Universiteit te Recife (Pernambuco, Brazilië) publiceerde namelijk in 1957 onder leiding van Prof. A. Chaves Batista een artikeltje over het voorkomen van schim-

meis in de menselijke blinde darm.

Het materiaal voor het onderzoek stamde van 11 blinde darm-operaties; 8 gevallen betroffen een chronische ontsteking, één was een acute ontsteking, in twee gevallen was er geen sprake van ontsteking. Uit de inhoud en het slijmvlies van de blinde darm van de 8 eerste gevallen werden schimmels in reincultuur gekweekt, die alle tot het geslacht Candida Berkh. behoorden. Aangezien kweekproeven in de andere drie gevallen een negatief resultaat opleverden, werd de conclusie getrokken, dat er nader verband bestaat tussen de aanwezigheid van Candida en chronische blinde darm-ontsteking.

Ik teken hierbij aan, dat Endomyces albicans (Robin) Vuillemin - ook bekend onder de namen Candida, Monilia, Mycotorula, of Oidium albicans - de veroorzaker is van Spruw. Verder spreekt de titel van het volgende artikel wel zeer sterk voor het pathogene karakter van sommige Endomyces (=Candida) soorten : Moore, M.(1933). A study of Endomyces capsulatus Rewbridge, Dodge et Ayers, a causative agent of fatal cerebrospinal meningitis. In Ann. Missouri bot. Gard. 20 : 471 - 568.

19. Nogmaals Disciseda candida.

Enige jaren geleden ontdekte de Heer Perdeck deze soort in de omgeving van Loosduinen. Ik gaf er in Fungus (21: 51-53. 1953) een beschrijving van, daarbij opmerkende, dat er nog wel enkele resten van de gelatineuze laag, die oorspronkelijk tussen endo- en exoperidium voorkomt, te zien waren.

Nu blijkt, dat de door mij opgemerkte restanten toch iets anders zijn dan de werkelijke gelatineuze laag, zoals die in buiten-Europees materiaal aanwezig is.

Zdenek Moravec, een Tsjechisch mycoloog, die een gedeelte van ons Loosduinse materiaal ten geschenke heeft gehad (in ruil voor soorten uit zijn land), heeft een uitgebreide collectie bestudeerd en is tot de conclusie gekomen, dat er van D. candida twee variëteiten bestaan (Sydowia 8: 278-286). 1954). Variëteit candida heeft wel de gelatineuze laag, sporen van 3.1-4.1 μ diameter, en een verspreiding in Noord- en Zuid-Amerika, Zuid-Afrika, Australië en Nieuw Zeeland. Variëteit calva Moravec heeft geen gelatineuze laag, sporen van 4.1-5.6 μ diam. en is alleen nog maar bekend van Tsjechoslovakije, Hongarije en Nederland.

R.A. Maas Geesteranus.